

er flere andre Forhold, der bør tages Hensyn til, hvis man ikke vil gjøre sig skyldig i Ubillighed og Uretfærdighed. Jeg troer, at man helst skulde overlade til Sogneforstanderskaberne at forfatte disse Regulativer med større Frihed, end Lovforslaget indeholder, saa at der kunde tages Hensyn til de forskjellige Forhold, der bør komme i Betragtning.

Bregendahl: Da det Lovforslag, der foreligger, er Resultatet af det Udvalgs Forhandlinger, som var nedsat i denne Sag issor, er der vel ikke Udset til, at Sagen vil gaae til Udvalg igjen, og jeg skal derfor paa Sagens nuværende Standpunkt tillade mig at fremsætte nogle specielle Bemærkninger ved Lovudkastet, som jeg antager og vil ønske maae bevirke Forandringer i det, og som jeg vil henstille til Forslagsstillerne til nærmere Overveielse, for om de muligt kunne stille Endringsforslag i den Retning til Sagens næste Behandling. Først skal jeg udtale, at jeg finder det rigtigt, at der foruden Hartkornet ogsaa er optaget andre Momenter i Forslaget, hvor- efter Byrden skal lignedes, og at der navnlig er optaget en Bestemmelse om, at de, som bestode større Hartkorn, men ikke have den tilstrækkelige Arbeidskraft, kunne affinde sig med et Bederlag; og jeg kan derfor i det Hele være ganske enig i det Grundlag, hvorfra Lovudkastet gaaer ud; men den specielle Bemærkning, jeg har at fremsætte, er den, at det forekommer mig ikke, at der er i Lovforslaget givet tilstrækkelig Hensyn til, at de Regulativer, der deels for Kjøbstæderne og deels for Landet efter § 11 og § 8 skulle udarbejdes, ville komme til at indeholde, hvad der især burde tages Hensyn til; thi som oftest er det Arbejde, der skal udføres ved Sneefastning, af en paatrængende Natur; naar Veiene saaledes ere gjorte usarbare paa Grund af Sneefald kun paa en kortere Strækning, ville de vel kunne gjøres sarbare ved en mindre Arbeidskraft, men en forholdsvis længere Tid; men det er i saadanne Tilfælde af megen Vigtighed for Communicationen, at Veiene, især de mere befærdede, inden kort Tid blive sarbare, og derfor maatte man kunne tage en større Arbeidskraft end den, som

der i Almindelighed er paaregnet. Det vilde ogsaa være i vedkommende Communes egen Interesse, at den kunde faae Sneefastningsarbejde udført ved større Arbeidskraft og altsaa i en kortere Tid, og jeg troer derfor, at der maatte i Loven optages en Bestemmelse, der henviser til, at man efter de fastsættende Regulativer burde kunne fordre Arbejdet udført med den størst mulige Hurtighed. Som Folge af, at Udcastet savner en saadan Bestemmelse, finder jeg ogsaa, at det Bederlag, der er fastsat i § 6, er for stort. I Reglen gaaer det saaledes, at naar en Arbeidspligtig har gjort Arbejde en 3, a 4 Timer een Dag, saa betragtes det, som om han har præsteret det Arbejde, der paalaae ham i den Omgang; men det vilde dog virkeligt være for Meget at betale 3 Mk. for saa faa Timers Arbejde, saameget mere som den paafølgende Paragraph forudsætter, at Godtgørelse for en Arbejdsdag kan være kun 24 Sk. Den næste Bemærkning, jeg skal gjøre, er ved § 11. Det forekommer mig at ville foranledige en meget betydelig Uleilighed og Vidtløftighed, at enhver Forandring, der skulde foregaae i det Regulativ, Paragraphen omhandler, skulde underkastes Amtmandens Approbation; som § 11 er affattet, kan jeg ikke forstaae den anderledes, end at det Regulativ, der skal affattes, skal omfatte enhver Beboer i Kjøbstaden, der er Arbeidspligtig; men, som Enhver veed, er Befolkningen i en Kjøbstad meget bevægelig, hvilket altsaa vilde bevirke ikke ganske faa Forandringer i Regulativet, og at udarbejde et heelt nyt Regulativ og faae det approberet af Amtmanden vilde altsaa være et meget vidtløftigt Arbejde. Vilde man for Kjøbstædernes Vedkommende have nogen Control fra Amtmandens Side, hvilket jeg iøvrigt ikke finder nødvendigt, og hvilket ialtsald kunde indskrænkes til det Tilfælde, at der skulde ske Klager over Regulativet, saa maatte det dog kun være med Hensyn til de almindelige Regler for Regulativet. Der kunde derimod meget passende optages en Bestemmelse i Loven om, at den Arbeidspligt, som skulde paahvile Beboerne i Kjøbstæderne, skulde fastsættes i Forhold til hvad de ere ansatte til ved den almindelige Skatteligning, hvor der nemlig tages Hensyn til Grund, Hartkorn og Formue og Leilighed.